

အူရိယမျိုး

မျှော်လင့်ချက်တို့၏

စေါင်းဆောင်

the lady called hope

အ ပါ အ ဝ င် အ က် ဆေး (၁၈) ပုဒ်

အမှာ စာ

ဤစာအုပ်တွင် ပါဝင်သည့် အက်ဆေးအများ စုသည် မောက္ခ ပညာရေးမဂ္ဂဇင်း အွန်လိုင်းစာမျက်နှာနှင့် မောက္ခ ပုံနှိပ်မဂ္ဂဇင်းများ တွင် ဖော်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။ ။ ပင်ကိုယ်ရေး အက်ဆေးများ ပါဝင်သလို၊ ဘာသာပြန် ဆောင်းပါးများ လည်း အနည်းငယ် ထည့်သွင်းထားပါသည်။ ။ အက်ဆေးများကို အကြောင်းအရာပေါ် မူတည်၍ မာတိကာ၌ အမျိုးအစား ခွဲခြားခြင်း မပြုထားသော်လည်း ၊ ပိုမိုငြိမ်းချမ်းသာယာသည့် လူမှုဝန်းကျင်တစ်ခု ဖြစ်မြောက်စေရန် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အားထုတ်တင်ပြသည့် စာများ သာဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပြောကြား လိုပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ဝိုင်းဝန်း ကူညီပေးသော ကိုမိုးဝေး (နှစ်ကာလများ စာအုပ်တိုက်)၊ ယူအေအီးနိုင်ငံ၊ အဘူဒါဘီမြို့၊ ဒုတိယမြို့မှ သူငယ်ချင်းများ ၊ မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းဒီဇိုင်း ပြုလုပ်ပေးသော မြတ်မင်းခန့်၊ စာမူများကို စတင်ဖော်ပြပေးခဲ့သည့် ကိုသိန်းနိုင်အပါအဝင် မောက္ခ ပညာရေး မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာများ ၊ စီစဉ်သူ ကိုဟန်သာမြင့်ဦး (Myanmar Knowledge Village) တို့ အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင် အပ်ပါသည်။ ။

သူရိယမျိုး

အနာဂတ်ရဲ့ အသံ

အားလုံးသိကြသည့်အတိုင်း လူငယ်များကို အနာဂတ်ဖြင့် တင်စားသုံးနှုန်းလေ့ ရှိပါသည်။ ။

လူငယ်များ သည် မိသားစုတစ်စုအတွက်၊ အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုအတွက်၊ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်အတွက်၊ ထို့ပြင်ကမ္ဘာလောကကြီးတစ်ခုလုံးအတွက် အနာဂတ်ဖြစ်ပါသည်။ ။ အရာရာတိုင်း၏ အနာဂတ်အဖြစ် သူတို့ ပခုံးထက်သို့ တာဝန်များ ပေးအပ်ကြသည် ဆိုခြင်းမှာ လူကြားကောင်းရုံ အသံဟစ်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ အနာဂတ်၏ ပဲ့ကိုင်ရှင်အဖြစ် အသိအမှတ်မပြုဘဲ မနေနိုင်အောင် လူငယ်များကိုယ်တိုင် ကြိုးစားဖန်တီးထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ တစ်နည်းအားဖြင့် လူငယ်တို့ ၏ စွမ်းပကားဖြင့် ထိုတာဝန်ကို လူငယ်များကိုယ်တိုင် ရယူထားသည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။

သို့သော် ထိုအစွမ်းအစသည် အချို့လူငယ်များ ၌ ထူးထူးခြားခြားပေါ်လွင် နေတတ်သလို အချို့၌ အခိုက်အတန့်မျှ ငုပ်လျှိုးတိမ်မြုပ်နေသည် လည်း ရှိတတ်ပါသည်။ ။ အချို့လူအဖွဲ့အစည်း၌ သိသိသာသာ အားရဖွယ်ရာ ထင်ရှားနေသလို၊ အချို့ရပ်ဝန်းဒေသများ ၌ ရွက်ပုန်းရိပ်ပုန်းတိတ်ဆိတ်အေးခဲနေတတ် ပြန်ပါသည်။ ။ လူငယ်များ သည် မျိုးပင်ပေါက်လေးများ နှင့် တူသည် ဆိုလျှင် သူတို့ ၏ စွမ်းအားသည် သူတို့ ကျင်လည်အမှီပြုခွင့်ရသည့် ပတ်ဝန်းကျင် ဩဇာအပေါ်များစွာ မူတည်မှန်း အသိအမှတ် ပြုရပါလိမ့်မည်။

လူငယ်တို့ ၏ အနာဂတ်ကို ယုံကြည်သူ မည်သူမဆို လူငယ်တို့ ၏

အသံကို နားဆင်ကြဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ။ လူငယ်များကိုသာ ကျွန်တော်တို့ ပြောစေချင်သိစေချင်သည့်အကြောင်းအရာများ တစ်ဖက်သတ် နားထောင်ခိုင်းခြင်းမှာ တရားမျှတမှု မရှိပါ။ သူတို့ ရင်ဖွင့်သံကို မလွဲမသွေ အလေးထား၍ နားထောင်ကြရပါမည်။ သူတို့ အသံသည် ကျွန်တော်တို့ နားထဲ၌ နားဝင်ပီယံရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းသည် အဓိကမဟုတ်၊ သူတို့ အသံသည် အပြစ်ကင်းစင်သော၊ ရိုးသားသော စိတ်ခံစားမှုကို ကိုယ်စားပြုဖို့သာ လိုရင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုကိုယ်စားပြုမှုသည် လူငယ်နှင့်လူကြီးအကြား ဆက်သွယ်မှုဖြစ်သလို၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အနာဂတ်တို့၏ ပေါင်းကူးမှုလည်း ဖြစ်သည်။ ။

ထိုအသံများ အကြောင်း အထူးတန်ဖိုးထား ဂရုပြုတတ်သည့် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အများ အပြားရှိပါသည်။ ။ ထိုသူများထဲတွင် အိန္ဒိယသမ္မတဟောင်း ဒေါက်တာ အေဝီဂျေ အဗ္ဗူဒူလ်ကာလမ်လည်း တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ။ အိန္ဒိယပြည်အနှံ့ ကြိမ်ဖန်များစွာ လှည့်လည်သွားလာခဲ့သည့် သူ၏ ခရီးစဉ်များ တွင် ကလေးသူငယ်များ ၊ လူရွယ်များကို ပြင်းပြသောဆန္ဒ၊ ထက်သန်သော လေးစားမှုဖြင့် သူလက်ခံတွေ့ဆုံလေ့ရှိခဲ့သည်။ ။ သူတို့ နှင့် စကားစမြည်ပြောဆိုခြင်း၊ အမေးအဖြေပြုလုပ်ခြင်းများ သည် များစွာသော သူ၏ တာဝန်များ ထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်ပုံရသည်။ ။ အမှန်တော့ ထိုတာဝန်သည် နိုင်ငံတစ်ခု၏ အနာဂတ်ကို တန်ဖိုးထား ယုံကြည်တတ်သည့် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်တိုင်း၏ အလေ့အထလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ယခုဖော်ပြလိုသည့် အမေးအဖြေများမှာ လူငယ်များ နှင့် ဒေါက်တာကာလမ်တို့ အခါအားလျော်စွာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရာမှ ထွက်ပေါ်လာသော အသီးအပွင့်များ ဖြစ်သည်။ ။ ထိုအသီးအပွင့်များ ထဲ၌ ပုံမှန်ရှိနေကျ မထူးဆန်းသော အသီးများ ပါနိုင်သလို၊ ဤကမ္ဘာလောက၌ တစ်ကြိ

မိတစ်ခါမျှဖူးပွင့်ခဲ့ခြင်း မရှိသေးသည့် ပွင့်သစ်များ လည်း အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့နိုင်ပါသည်။ ။

အသီးအပွင့်တို့ သစ်သည် ဖြစ်စေ၊ ဟောင်းသည် ဖြစ်စေ လူမှုလောကကို အကျိုးပြုမှ သာ သီးရပွင့်ရကျိုးနပ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ဖြစ်မြောက်ဖို့ ဆိုသည် မှာ ဥယျာဉ်မှူးတိုင်းတွင် တာဝန်ရှိပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့၏ ပန်းဥယျာဉ်ကြီးထဲတွင် လည်း ထိုကဲ့သို့လွတ်လပ်စွာ သီးနိုင်ပွင့်နိုင်စေခြင်းငှါ၊ အဆိုပါ အမေးအဖြေ ပေါင်းများစွာထဲမှ အချို့ကို ထုတ်နုတ်ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။ ။

မေး။။ လူကြီးမင်းရဲ့ လူငယ်ဘဝမှာ ဘယ်အကြောင်းအရာက ဩဇာလွှမ်းမိုးမှု ရှိခဲ့ပါသလဲ။

ဖြေ။။ ကျွန်တော် ရှစ်တန်းကျောင်းသားဘဝမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနေ့ဟာ ၁၉၄၇ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၄ ရက် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က အတန်းခေါင်းဆောင်ဆိုတော့ အတန်းပိုင်ဆရာက အဲဒီည သန်းခေါင်ယံမှာ လွတ်လပ်ရေးရတော့မှာ ဖြစ်လို့ အတန်းသားတွေစုပြီး ကျောင်းမှာ ရေဒီယို သတင်းလာနားထောင်ဖို့ ပြောပါတယ်။ ညသန်းခေါင်ယံတိတိမှာ ပဲ ဗြိတိသျှအလံကို အောက်ချပြီး အိန္ဒိယအလံကို ရက်ဒီယို ဒီဇံတပ်မှာ လွှင့်ထူခဲ့ပါတယ်။ တကယ့်ကို လှပခမ်းနားတဲ့ အတွေ့အကြုံတစ်ရပ်ပါ။ ခေါင်းဆောင်ကြီးနေရှူးက ဟင်ဒီဘာသာနဲ့ ရော အင်္ဂလိပ်ဘာသာနဲ့ ပါ မိန့်ခွန်းပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားတွေက တမိလ်လိုပဲ တတ်တာဆိုတော့ သူပြောတာ ဘာမှ နားမလည်ပါဘူး။

နောက်တစ်နေ့ထုတ် သတင်းစာထဲမှာ ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံပါ လာပါတယ်။ တစ်ပုံကခေါင်းဆောင်ကြီးနေရှူးကိုယ်တိုင် အလံတော်ကိုလွှင့်တင်နေတဲ့

ပုံပါ။ ဒါကိုကြည့်ရတာ အရမ်းစိတ်ချမ်းမြေ့စရာကောင်းပါတယ်။ နောက်တစ်ပုံကတော့ ကျွန်တော့်ကို အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝမှာ သာမက တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝ၊ ပြီးတော့ ဘဝတစ်ခုလုံး အတွက်ပါ သင်ကြားပေး လိုက်တဲ့ ပုံဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီပုံထဲမှာ ဂန္ဓိကြီးကခြေဖဝါးဗလာနဲ့ နို့အာကာလီ အုံကြွမှုမှာ အနာတရဖြစ်ခဲ့သူတွေကို လိုက်လံဖေးကူနေတာ မြင်ရပါတယ်။ ဒါဟာ ခေါင်းဆောင်ကောင်းပီသမှုရဲ့ မြင့်မြတ်မှုဖြစ်ပါတယ်။ အခြားသူတွေက ရက်ဒ်ဖို့ ဒ်ခံတပ်မှာ သူတို့ ရဲ့ အောင်မြင်မှုအတွက် အခမ်းအနား ကျင်းပနေချိန်မှာ ဂန္ဓိကြီးကတော့ ဒီလိုအောင်ပွဲမခံခဲ့ပါဘူး။ ဒီအခွင့်အာဏာနဲ့ ရာထူးနေရာကို တခြားသူတွေကိုပေးပြီးတော့ သူကိုယ်တိုင်ကျတော့ ဒဏ်ရာရနေတဲ့ ပြည်သူတွေကို ကူညီနေရတာနဲ့ အလုပ်များ နေခဲ့ပါတယ်။ သူဟာတကယ့်ကို ကြီးမတ်တဲ့ ခေါင်းဆောင် တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဓာတ်ပုံဟာ ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် လှပတဲ့ ဩဇာသက်ရောက်မှု ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မှာ ဘဝရဲ့ မြင့်မြတ်မှု၊ ဦးစီးဦးဆောင်ပြုခြင်းရဲ့ ကိုယ်ကျိုးမဖက်တဲ့ မြင့်မြတ်မှုနဲ့ ဘာပဲလုပ်လုပ် မြင့်မြတ်မှုရှိအောင် ကြိုးစားရယူရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မေး။ ။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ရှိတဲ့ ဆင်းရဲမွဲတေမှုတွေကို လျှော့ချဖို့ ကလေးလူငယ်တွေက ဘယ်လိုကူညီနိုင်ပါသလဲ။

ဖြေ။ ။ ကျောင်းသားတွေ ဆိုရင်တော့ တာဝန်သုံးခု ပေးချင်ပါတယ်။ နံပါတ်တစ်က ကိုယ်သင်နေတဲ့ ဘာသာရပ်တွေမှာ ထူးချွန်အောင်လုပ်ပါ။ ဒီလိုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်စိတ်အဝင်စားဆုံး ဘာသာရပ်နယ်ပယ်မှာ ထူးချွန်ထက်မြက်အောင်လုပ်ဖို့ ရွေးချယ်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်း ထူးချွန် လာပြီဆိုရင် ဒါဟာ နိုင်ငံတော်ကို အလုပ်အကျွေးပြုတာပါပဲ။ နံပါတ်နှစ်ကတော့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်အ

တွက် ပျိုးပင် ၁၀ပင်လောက်စီ စိုက်ပါ။ သစ်ပင်ကြီးတွေ ဖြစ်လာအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပါ။ နံပါတ်သုံးက လူ ၁၀ယောက်လောက်ကို စာရေးတတ်အောင်၊ ဖတ်တတ်အောင် သင်ပေးပါ။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ လူ ၄၀ သိန်းပေါင်း ၅၆၀ရှိတာ အမှတ်ရစေချင်တယ်။ ဒီလိုသင်ပြခြင်းအားဖြင့် စာမတတ်မှုကို ပပျောက်အောင် လုပ်ပေးနိုင်တယ်။ လူဦးရေစုစုပေါင်း တစ်ဘီလီယံလောက်ရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ မိသားစုသန်းပေါင်း သန်း၂၅၀လောက်ရှိပါတယ်။ မိသားစုတိုင်းမှာ ကလေးတစ်ယောက် ဒါမှ မဟုတ် နှစ်ယောက်ရှိတတ်ကြပါတယ်။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့် မိသားစုလေးကိုပဲမြင့်မြတ်တဲ့ အိမ်လေးဖြစ်အောင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ... ဆိုလိုတာကတော့ ကိုယ်ကျင့်တရား လှပကောင်းမွန်ပြီး၊ အကျင့်ပျက်မှုတွေ ကင်းရှင်းတဲ့ မိသားစုတွေဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်နိုင်ငံဟာ စံထားရတဲ့ နိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်လာမှာ ပဲ။

မေး။။။ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ဟာ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံကို သည်းခံ ခွင့်လွှတ်နေရတာလဲ။ သူတို့ ဟာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ထဲကို အကြမ်း ဖက်သမားတွေ စေလွှတ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။

ဖြေ။။။ ငြိမ်းချမ်းပြည့်ဝတဲ့ လူမှုဝန်းကျင်တစ်ခုကို ကျွန်တော်တို့ အလိုရှိပါတယ်။ ဒါမှ သာ စီးပွားတိုးတက်မှုတွေ မြန်ဆန်သွက်လက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါဆိုရင် ဆင်းရဲမွဲတေနေတဲ့ ပြည်သူတွေလည်း ချမ်းသာရာရမယ့် ဘဝအခြေအနေတွေ ရရှိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တောင်အာရှဒေသမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးရှိတယ်ဆိုရင် ဒေသတစ်ခုလုံးလည်း အကျိုးအမြတ် ရှိလာမှာ ပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ ဘုံရန်သူဟာ ဆင်းရဲမွဲတေမှုသာလျှင် ဖြစ်ပါတယ်။

မေး။။။။ စီမံကိန်းရေးဆွဲသူတွေအနေနဲ့ အရည်အချင်းရှိတဲ့ သူတွေကို ယ့်တိုင်းပြည်ထဲမှာ မြဲနေနိုင်အောင် ဘာတွေလုပ်သင့်ပါသလဲ၊ ဦးနှောက် ယိုစီးမှုကိုကာကွယ်ဖို့ အတွက်ဖြစ်ပါတယ်။

ဖြေ။။။ ကျွန်တော့် အမြင်မှာ တော့ ဦးနှောက်ယိုစီးမှုဆိုတာ မရှိပါဘူး၊ ကျောင်းသားအချို့ကို ပြည်ပကိုနှစ်စဉ်ထွက်ခွာသွားတယ်ဆိုဦးတော့၊ ကျွန်တော်တို့ မှာ တူညီစွာ အရည်အချင်းပြည့်ဝတဲ့ ကျောင်းသားတွေ ထောင်ပေါင်းများ စွာ ကျန်ရှိနေဆဲဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံခြားကို ထွက်ခွာသွားတဲ့ အိန္ဒိယလူမျိုးတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ အတွက် အကျိုးအမြတ် ဖြစ်စေပါတယ်။ ဘာလို့ လဲဆိုတော့ အမိမြေနဲ့ ချက်ကြိုး ချင်းဆက်ထားသလို သူတို့ ဟာ အဆက်အဆံ ရှိနေကြဆဲမို့ပါ။

မေး။။။။ ကမ္ဘာကြီးပူဇွန်းလာမှု ၊ ရေရှားပါးမှု၊ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ မဖြ စ်ထွန်းမှုလိုမျိုး သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်မှာ အပြောင်းအလဲတွေ တဟု န် ထိုး မြန်ဆန်ဖြစ်ပေါ်နေပါတယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ရဲ့ စားနပ်ရိက္ခာ လုံခြုံစိတ်ချမှု ရှိစေရေးအတွက် ဘာတွေဖြစ်လာနိုင်ပါသလဲ။

ဖြေ။။။။ အိန္ဒိယစိုက်ပျိုးရေးအနေနဲ့ အနာဂတ်မှာ စိန်ခေါ်မှု ၃ခုနဲ့ ရင်ဆိုင်ရနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါတွေက စိုက်ပျိုးမြေယာတွေ ရှားပါးလာတာ၊ လယ်သမားတွေ နည်းပါးလာတာ၊ တိုးပွားလာတဲ့ လူဦးရေ အတွက် စားနပ်ရိက္ခာ ထုတ်လုပ်တဲ့ အခါမှာ ရေမလုံလောက်တာတွေပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တွေကတော့ နည်းပညာရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဒီပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မေး။။။။ အိန္ဒိယကျေးလက်ဒေသမှာ အသိပညာနည်းပါးမှု၊ ဆရာဝန်မလုံလောက်မှုတွေကြောင့် ကျန်းမာရေး အခြေအနေတွေဟာ တော်တော် ဆိုးဝါးနေပါတယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ မွေးထုတ်ပေးတာထက်စာရင်

ဆေးပညာရှင်အရေအတွက် ပိုများ လာအောင် မလုပ်သင့်ဘူးလား။

ဖြေ။။ နှစ်မျိုးလုံးလိုအပ်ပါတယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်တွေဟာ သုတေသန တွေ့ရှိချက်တွေကိုပြန်လည်အသုံးပြုဖို့ ၊ အထူးသဖြင့် ကျေးလက်ဒေသမှာ ပိုပြီး လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ဆရာဝန်ကောင်း တွေ အမြောက်အများ လိုအပ်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာဝန်တွေဟာ ကျေးလက်မှာ မလွဲမသွေ တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မေး။။ သိပ္ပံပညာဆိုတာ သဘာဝရဲ့ ဥပဒေသနဲ့ သဘာဝလောကကြီး အကြောင်းပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သိပ္ပံ ပညာနဲ့ ခေတ်မီနည်းပညာတွေဟာ သ ဘာဝရဲ့ အလှကိုဖျက်ဆီးနေကြပါတယ်။ အိုဇုန်းလွှာပေါက်ပြဲမှု၊ နေ့စဉ်နဲ့ အမျှ ကမ္ဘာကြီး ပူနွေးလာမှုတွေ ကျွန်မတို့ သိနေရပါတယ်။ ဒါကို ဘယ် လိုမြင်ပါသလဲ၊ ကျွန်မအထင်တော့ ဒါဟာ သိပ္ပံပညာနဲ့ နည်းပညာတွေ ကို အလွဲသုံးစားပြုမှုပါပဲ။

ဖြေ။။ သိပ္ပံပညာနဲ့ ခေတ်မီနည်းပညာတွေမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။အဲဒါ ကို ကောင်းတဲ့ ဘက်မှရော၊ မကောင်းတဲ့ ဘက်မှာ ပါ အသုံးပြုလို့ ရနိုင်ပါတယ်။ သိပ္ပံပညာနဲ့ နည်းပညာတွေဟာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ခြင်းကို ဖော်ဆောင်သလို၊ အပြန်အလှန်အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာလည်း ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ကျွန်တော်တို့ မမေ့သ င့်တဲ့ အချက်က အဲဒီပြဿနာတွေကိုဖြေရှင်းဖို့ သိပ္ပံပညာနဲ့ နည်းပညာ တွေက တတ်နိုင်တယ်ဆိုတာပဲဖြစ်ပါတယ်။

မေး။။ အကျင့်ပျက်လာဘ်စားမှုကို ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကနေ ဘ ယ်လိုဖယ်ရှားပစ်နိုင်ပါသလဲ။ ဘာကြောင့် အောက်ခြေလူတန်းစားက နေ အထက်ပိုင်းအလွှာတွေအထိ ဒီလာဘ်စားမှုကိုကျင့်သုံးနေရတာလဲ။

ဖြေ။။ ဒီလာဘ်စားခြင်းကို တိုက်ဖျက်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး ရှိပါတယ်

။ သူတို့ တွေက မိခင်၊ ဖခင်နဲ့ မူလတန်းကျောင်းဆရာတွေဖြစ်ပါတယ်။ လူငယ်တွေဟာ သူတို့ ရဲ့ မိဘတွေမှာ ဒီအကျင့်ဆိုးတွေရှိနေတာ တွေ့ရတယ်ဆိုရင် ပြောင်းလဲဖို့ စွမ်းဆောင်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တွေ့ဖူးတဲ့ လူငယ်တော်တော်များများကလည်း ဒီချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ကိရိယာအနေနဲ့ အသုံးပြုဖို့ သဘောတူကြပါတယ်။

မေး။။။ တိုင်းပြည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လူငယ်တွေက ဘယ်လို လုပ်နိုင်ပါသလဲ၊ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်မှာ လူငယ်တွေကို လိုအပ်ပါသလား။

ဖြေ။။။ နိုင်ငံရေးဟာ လူငယ်တွေကို တကယ်ပဲလိုအပ်ပါတယ်။ နိုင်ငံရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မဟတ္တမဂန္တီကို သူ့အမေက အကြံပေးခဲ့တာ ပြန်ပြီး သတိရစေချင်ပါတယ်။ အမေကပြောတယ်။ “ငါ့သား”တဲ့ ...၊ “မင်းရဲ့ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝ ပိုပြီးကောင်းမွန်သွားအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်တယ်ဆိုရင် လူသားတစ်ဦးအနေနဲ့ မင်းရဲ့ မွေးဖွားခြင်းရော၊ မင်းရဲ့ ဘဝပါ ဒါဟာအောင်မြင်မှုပဲ”တဲ့ ။ မင်းဟာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ရခဲ့ပြီတဲ့ ။

မေး။။။ သမ္မတကြီးဟာအောင်မြင်မှုကို ဘယ်လိုရရှိခဲ့တာလဲ။ ဒီလောက်များ ပြားတဲ့ အသိပညာတွေကို ဘယ်လိုဆည်းပူးခဲ့တာလဲ။

ဖြေ။။။ ချွေး ...၊ ချွေး ...၊ ချွေး ...။ ဒါတွေဟာ ချွေးစက်တွေ ချည်းပါပဲ။

မေး။။။ပညာရေးဆိုတာ ဘာကိုရည်ညွှန်းတာလဲ။ စာအုပ်တွေ ဖတ်တာကို ပြောတာလား။ ကျောင်းတက်တာကို ပြောတာလား။ ဗဟု သုတတွေရှိတာကို ဆိုလိုတာလား။

ဖြေ။။။ပညာရေးရဲ့ ပန်းတိုင်ဟာ အသိဉာဏ်ထွန်းလင်းတဲ့ လူ့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုကို ဖန်တီးဖို့ ပါပဲ။ အဲဒီမှာ အချက်သုံးချက်တွေ့ရပါလိမ့်မ

ယ်။ တန်ဖိုးပြည့်ဝတဲ့ ပညာရေးစနစ်၊ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ရာ၊ ဘာသာရေး ကနေ အသွင်ပြောင်းပေးလိုက်တဲ့ စိတ်ဓာတ်စင်ကြယ်ကြံ့ခိုင်မှု၊ ပြီးတော့ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတက်မှု တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းတက်ခြင်းဟာ လူငယ်တွေကို အသိပညာပွင့်လင်းတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွေဖြစ်လာဖို့ စွမ်းဆောင်ပေးပါတယ်။ သူတို့ လေးတွေကိုယ်တိုင်ရဲ့ အောင်မြင်မှုသာမက တစ်မျိုးသားလုံး တိုးတက်ဖို့ အတွက်လည်း အထောက်အကူ ပြုပါတယ်။

မေး။။။ အင်တာနက်နဲ့ အီလက်ထရောနစ်မီဒီယာတွေကနေ တစ်ဆင့် ကျောင်းတက်ပညာသင်ကြားတဲ့ စနစ်တစ်ခုလုံးကို လုပ်လို့ ရပါသလား။

ဖြေ။။။ မရပါဘူး။ အထူးသဖြင့် မူလတန်းနဲ့ အထက်တန်းအဆင့် ပညာရေးတွေမှာ ပါ၊ အတန်းထဲက ဆရာတွေဟာ မရှိမဖြစ်တဲ့ အဓိကျတဲ့ ချိတ်ဆက်မှုဖြစ်ပါတယ်၊ တက္ကသိုလ်ပညာရေး စနစ်မှာ တော့ မီဒီယာ နည်းညာတွေကတစ်ဆင့် သင်တာဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

မေး။။။ ကလေးတွေဟာ အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ အနာဂတ်ဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ မီဒီယာတွေနဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားတွေက သူတို့ ရဲ့ ဘဝကို ဖျက်ဆီးနေကြတာလဲ၊ ဘယ်ဥပဒေ ဘယ်သူကမှ ဒါကို မတားဆီးနိုင်တော့ဘူးလား။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ အဲဒါတွေဟာ ကလေးတိုင်းရဲ့ ဘဝကို အကျိုးသက်ရောက်စေတာမို့ပါ။

ဖြေ။။။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိတဲ့ မိသားစုတိုင်းဟာ ရုပ်မြင်သံကြားကိုကြည့်ကြပါတယ်၊ ဘာကိုကြည့်သင့်တယ် ၊ မကြည့်သင့်ဘူး ဆိုတာက လူကြီးတွေက လမ်းညွှန်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မေး။။။ မတူကွဲပြားတဲ့ ပြည်နယ်တွေမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဒေသစွဲကြီးတာတွေ ရှိပါတယ်၊ ဒါကို ဘယ်လို ဖယ်ရှားပစ်နိ

င်ပါသလဲ။

ဖြေ။။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးဟာ တစ်နိုင်ငံသားထဲပဲဆိုတဲ့ စိတ်မျိုး၊ တစ်တိုင်းပြည်လုံး တိုးတက်ဖို့ အတွက်ဘုံရည်မှန်းချက်တွေရှိတဲ့ စိတ်မျိုး မွေးသင့်ပါတယ်။ ပြည်နယ်အားလုံးနဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ဟာ အစဉ်သဖြင့် ထက်ကြပ်မကွာ ရှိနေရပါမယ်။

မေး။။ လူတိုင်း ပညာတတ်ကုန်ရင် နိမ့်ကျတဲ့ အလုပ်မျိုး။ အောက် တန်းကျတဲ့ အလုပ်မျိုးမှာ ဘယ်သူတွေ သွားလုပ်ပါ့မလဲ ။ ဥပမာ - တံမြတ်စည်းလှည်းတဲ့ သူမျိုး၊ အဝတ်လျှော်တဲ့ ခဝါသည် လိုမျိုးမှာ ပါ။ လူတိုင်းအတွက် ပညာရေးဆိုတဲ့ လမ်းစဉ်ဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ရှိတဲ့ ပြဿနာတိုင်းကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်မယ်လို့ ထင်ပါသလား။

ဖြေ။။ နိမ့်ကျတဲ့ အလုပ်၊ အောက်တန်းကျတဲ့ အလုပ်ဆိုတာရှိကို မရှိပါဘူး၊ ပညာရေးဟာ အလုပ်တိုင်းကိုပိုပြီးမြန်ဆန်လာအောင်၊ ပိုကောင်းလာအောင်။ ပိုပြီးအကုန်အကျသက်သာ လာအောင်ဖြည့်ဆည်းပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မေး။။ တစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်းတိုးတက်မှုနဲ့ နိုင်ငံတစ်ခုလုံးတိုးတက်မှုမှာ ဘယ်ဟာက အဓိက အခရာဖြစ်ပါသလဲ။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ တစ်ဦးချင်း တိုးတက်မှုဟာတစ်မျိုးသားလုံးတိုးတက်မှုဆီကို အထောက်အကူပြုနိုင်ပါသလဲ။

ဖြေ။။ ပြည်သူတွေဆီကနေတစ်ဆင့် တစ်မျိုးသားလုံး တိုးတက်မှုကို ရယူနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအတွက်ကြောင့် ပြည်သူတွေ တိုးတက်လာဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ တစ်ဦးချင်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအစီအမံတွေ ကျွန်တော်တို့ ရေးဆွဲရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီစီမံချက်တွေက အသိပညာထွန်းလင်းတဲ့ နိုင်ငံသားတွေဖြစ်အောင် မွေးထုတ်ပေးနိုင်ပြီး

တော့ အပြန်အလှန်အားဖြင့် တစ်မျိုးသားလုံးတိုးတက်မှုရအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မှာ ပါ။

မေး။။။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ပြီးနိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းတဲ့ လမ်းကြောင်းမှာ ဘယ်အရာက အတားအဆီးတွေ ဖြစ်ပါသလဲ။

ဖြေ။။။ ရည်မှန်းချက်တွေ ခပ်နိမ့်နိမ့်ပဲထားရှိခြင်းဟာ အကြီးမားဆုံး အတားအဆီးပါပဲ။ တကယ်တော့ ရည်မှန်းချက် မမြင့်မားခြင်းဟာ ပြစ်မှုကျူးလွန်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူတွေဟာ မြင့်မားတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေနဲ့ နိုးကြားတက်ကြွနေကြမယ်ဆိုရင် အရာရာတိုင်းဟာ အစီအစဉ်တကျဖြစ်လာမှာ ပါ။

အထက်ပါမေးခွန်းများကို ဖြေကြားရာတွင် ဒေါက်တာ ကာလမ်သည် မေးခွန်းမေးသူ လူငယ်များ ၏ အသက်အရွယ်နှင့် နားလည်နိုင်မည့် စကားအသုံးအနှုန်းကို ရွေးချယ်ထားကြောင်း လေ့လာနိုင်ပါသည်။ ။ သူသည် ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၇ ခုနှစ်အထိ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ သမ္မတအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး၊ သိပ္ပံပညာရှင် အဖြစ်သာမက စာရေးဆရာ တစ်ယောက်အနေဖြင့်လည်း အောင်မြင်သူဖြစ်ပါသည်။ ။ သူ၏ Vision ၂၀၂၀ စာအုပ်မှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံအား ၂၀၂၀ ခုနှစ်တွင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံအဖြစ်မှ ဖွံ့ဖြိုးပြီး နိုင်ငံအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိအောင် တက်လှမ်းရမည့် အမြင်သစ်များ ၊ ရည်မှန်းချက်များကို ဖော်ပြထားသဖြင့် အမျိုးသားရေး ဆိုင်ရာ လမ်းပြမြေပုံတစ်ခုဟု လည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။

*

ကိုးကား။။။ www.abdulkalam.nic.in

(ဒီဇင်ဘာ၊ ၂၀၁၁၊ မောက္ခပညာရေးမဂ္ဂဇင်းအွန်လိုင်းစာမျက်နှာ)

